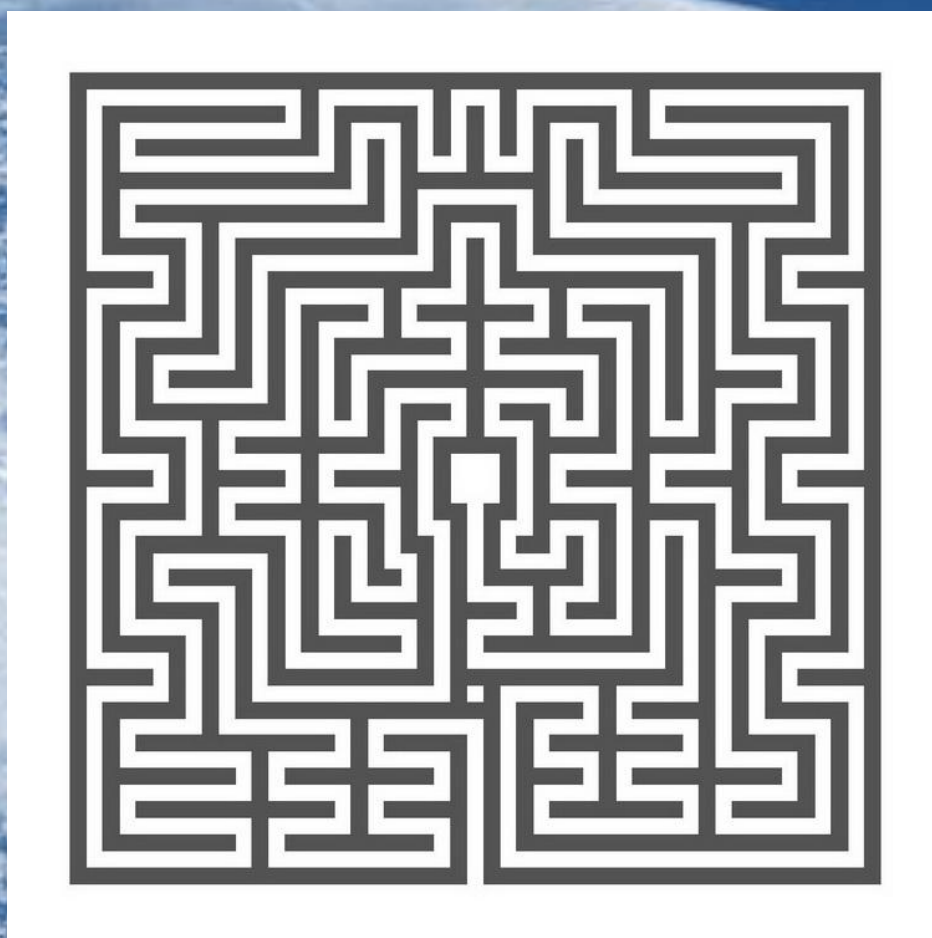

Stredná odborná škola, Senec

LABYRINT

december 2014

Obsah

Úvodník.....	3
Leto bolo krásne.....	4
Dni plné farieb.....	5
Niečo o našich športovcoch.....	6
Športový deň na našej škole.....	9
Čas na spomínanie.....	10
Imatrikulácie 2014.....	11
Plusy a mínusy života študentského.....	13
Veľtrh cvičných firiem.....	14
Maturita.....	16
Všetko tak letelo.....	17
Len raz za život.....	19
Vtipný kútik.....	21
To podstatné	22
Vianočné pranie.....	24

Milí spolužiaci!

Úvodník

Stretávame sa pri úvodnom čísle nášho školského časopisu v školskom roku 2014/2015. Dovoľte mi teda jedno krátke zamyslenie

Pred pár dňami som opäť zavítala do môjho obľúbeného obchodu – kníhkupectva. Rada si len tak pozriem najnovšie knihy, prelistujem ich a potom, bohužiaľ, vrátim späť, lebo uvidím ich cenu. Tentoraz ma zaujal názov jednej... „*Ako byť dobrý ?*“

Je to komické, ale odvtedy mi to vrta v hlave. Neustále okolo seba počúvame, ako všetci majú radi čestných a dobrých ľudí. Ale čo je to byť dobrý? Každý z nás je jedinečný a považuje za „dobré“ úplne odlišné vlastnosti. Jednému imponuje úprimnosť, ale druhému môže byť nepríjemné počuť pravdu, hlavne na svoj vlastný účet. Aký je teda úprimný človek? Dobrý, zlý...? Všetci sme tak trochu pokrytci, keď si myslíme, že je nám dovolené súdiť ľudí. Kto nám dal na to právo? Každý by mal predovšetkým spoznať seba. Mnohí by boli určite prekvapení, že sú presne takí istí ako ľudia, ktorých nenávidia. Až keď si uvedomíme, akí sme my, potom sa môžeme s čistým pohľadom obrátiť na druhého a nájsť v ňom nielen zlé, ale aj dobré vlastnosti. Lebo – aj keď sa nám to hneď nezdá, aj v tom našom najväčšom nepriateľovi sa skrýva vždy niečo dobré.

V novom školskom roku by sme mali na toto všetko pamätať. Veď v škole spolu trávime veľmi veľa času. Dokážme, že sa nemusíme iba hádať a urážať, ale vieme aj spolupracovať a tolerovať sa navzájom. Uvedomme si, že aj naším štúdiom a tým, ako sa k nemu staviam, hovoríme niečo o našom charaktere.

Dostali sme víza na Zem naozaj na krátky čas. Tak prečo by sme si mali život pokaziť tým, že si budeme úmyselne vyrábať nepriateľov? Prečo si nespríjemniť život tým, že aj z nepriateľov sa nám stanú priatelia? Keď sa nám to podarí, môžeme si povedať: *Vo svojom živote poznám len samých dobrých ľudí.*

Prajem nám teda všetkým, žiakom i učiteľom, všetko najlepšie v školskom roku 2014/2015!

(Lu.)

Leto bolo krásne...

...a krátke :-)

Veru tak. Leto, čas prázdnin, voľna, zdanlivo nekonečné obdobie zábavy a radostného šantenia má aj svoj koniec. A tak sa skončili aj krásne júlové a augustové dni... ale nám zostali nádherné spomienky na prežité chvíle.

Prázdniny sa pre nás začali vlastne už tým, že sme dostali vysvedčenie – vizitku našej celoročnej práce. A ešte v ten istý deň sme sa zúčastnili Veľkého letného karnevalu, ktorý sa každoročne organizuje v našom meste.

Keďže sa naši futbalisti v tomto roku na majstrovstvá sveta neprebojovali, v rámci recesie sme aspoň my, študenti, pripravili „návrat našej futbalovej reprezentácie z Brazílie“ ☺ - a myslím, že naša skupinová maska zničených a dobitých športovcov, kde boli najočarujúcejšie šarmantné mažoretky, bola milá a originálna.

Jula

Dni plné farieb

Jeseň je čarovné obdobie plné farieb, dozrievajúcich plodov, ale aj zmien počasia. Predpovedá zimu, ktorá prináša do našich príbytkov pokoj a dni oddychu.

Jeseň prichádza pomaly, po horúcich letných dňoch sa k nám vkráda so svojim chladným počasím. Okrem sychravých dní prináša aj začiatok školského roka. S príchodom jesene sa mení aj príroda. Ulice sú plné opadaného lístia, ktoré vytvára farebné koberce. Štebotavé lastovičky postupne čoraz viac utíchajú a odlietajú prečkať tuhú zimu do teplých krajín. Ostatné zvieratká nelenia a usilovne znášajú do svojich brlohov zásoby potravy, ktoré im pomôžu prečkať mrazivú zimu.

Jeseň vplýva do istej miery aj na ľudí. Dni sú čoraz kratšie, slniečka menej a aj studený vietor začína vystrkovať rožky. Niektorí ľudia počas jesene upadajú do jesenného ničnerobenia.

Ale treba sa pozrieť aj na iné stránky jesennej prírody, na zber plodov a zeleniny, ktoré nám budú dávať vitamíny počas zimy a ochránia nás pred pazúrmí neželaných chorôb. Polia osirejú a už len krákajúce vrany nám oznamujú, že prichádza jeseň. Čaro jesene dokážu oceniť najmä deti váľajúce sa v kope lístia. Alebo stačí pohľad na lietajúceho draka, ktorý poletuje po sivej oblohe.

Toto kúzelné obdobie je podľa mňa najkrajším z celého roka. Stromy sa hrajú s farbami ako pestrofarebné kvety. Jeseň je jednoducho nádherná.

Jarka

Niečo o našich športovcoch

Športu zdar! A futbalu zvlášť! alebo Ako sa nám darilo na turnaji

17.októbra 2014 sa konal na Slávii turnaj vo futbale, na ktorom nemohla chýbať ani reprezentácia našej školy. Veď sa otváralo nové ihrisko!

Hrali sme vonku na umelej tráve. Na začiatku bola dosť zima a začalo nám aj trochu pršať. Prišli nás pozrieť žiaci a učitelia z gymnázia a taktiež ľudia z obecného úradu a okoloidúci. Turnaja sa zúčastnili štyri školy: SOŠ Senec, SOS Bernolákovo, Gymnázium Antona Bernoláka a Maďarské gymnázium v Senci.

Nakoľko v súťaži mali hrať iba chlapci, ja som tam bola rarita – jediné dievča. Na začiatku som sa cítila veľmi divne, ale napätie zo mňa opadlo, keď som nastúpila na zápas. Musela som sa prezliekať v telocvični, kam každú chvíľu niekto vošiel. Dres, ktorý mi bol dosť veľký, som mohla mať ako šaty. Snažila som sa, aj keď to nebolo až také dobré. Ale získala som ďalšie skúsenosti a môžem sa zlepšovať.

Najlepší z celého turnaja boli žiaci z maďarského gymnázia. Na tých chlapcoch bolo vidieť, že sa futbalu venujú. Najhoršie bolo pre mňa ísť hrať proti SOŠ Bernolákovo, nakoľko som tam skoro všetkých chalanov poznala. Ale môžem povedať, že bolo super, aj keď sme skončili poslední.

Na 3. mieste skončila SOS Bernolákovo, na 2. mieste Gymnázium Antona Bernoláka a na 1. mieste Maďarské gymnázium Senec.

Podľa mňa sme si dobre zahrali a aj sme sa nasmiali. Ja som sa cítila vynikajúco, aj keď to bolo ťažké. Bola som trochu „tvrdá“ a „skopla“ som tam pár chalanov ☺, ale to k tomu patrí. Po dlhom čase som si mohla poriadne zahrať futbal. Dúfam, že to nebolo poslednýkrát. A môžem pochváliť aj našich chlapcov, ktorí so mnou hrali.

Majka

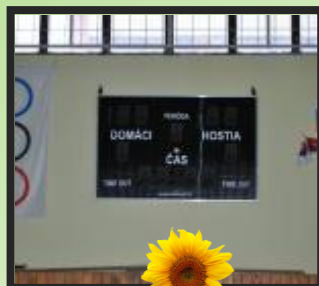

Športové akcie a súťaže

Športové akcie a súťaže

alebo

Ako sa nám darilo...

Okresné kolo vo futsale:
4. miesto

Malý futbal „Deň študentov“:
4. miesto

Okresné kolo v stolnom tenise:
2. miesto družstvo

Okresné kolo v basketbale :
5. miesto chlapci

Okresné kolo v basketbale:
4. miesto dievčatá

Okresné kolo vo florbale:
3. miesto chlapci

Okresné kolo vo florbale:
3. miesto dievčatá

Okresné kolo v volejbale
zamestnancov škôl: 5. miesto

Športový deň z príležitosti
„Dňa študentov“

Športový deň na našej škole

Deň 14. november 2014 sa na našej škole niesol duchu športu . V telocvični nastal poriadny ruch. Pod vedením učiteľ'ov telesnej výchovy Mgr. Szigetihó a Mgr. Mika , ktorí pre nás pripravili bohatý športový program, zápolili športoví nadšenci v nezvyčajných disciplínach.

Do súťaží sa zapájali žiaci jednotlivých tried. Mohli sme sa vyblázniť na opičej dráhe , zahrať si stolný tenis , basketbal , hádzať loptou na basketbalový kôš. V tejto disciplíne vynikla žiačka I.VT Jennifer Tanková . Triedy sa zapojili aj do vedomostného kvízu , ktorý vyhral Peter Daniš. Atmosféra bola výborná .

Izabela Farkašová

Čas na spomínanie

Dušičky. Niekoľko si povie, že je to deň ako každý iný, no nie je to celkom pravda. Aspoň pre mňa to tak nie je.

Každému z nás zomrel niekto blízky, či už babka, dedko alebo priateľ z detstva. Tento deň nie je len o tom, že idem zapáliť na hrob sviečku alebo kúpiť do kvetinárstva nejaký veniec. Je to o tom, že prídem za milovaným človekom, uctím si jeho pamiatku a zaspomínam na pekné spoločne prežité chvíle.

Je smutné, keď vidím, ako niektorí ľudia vyslovene kašľú na svojich blízkych a tí im nestoja ani za to, aby im prišli raz za rok zapáliť sviečku. Príde mi to, akoby ich ani nezaujímali, skôr by som povedala, že sú aj radi, že za toho človeka zbavili. Je to neľudské, a preto s kamarátmi vždy kúpime zopár sviečok navyše a zapálime ich na hroboch, kde nie sú. Aj keď sme ľudia, ktorí tam odpočívajú, nepoznali, každý si zaslúži, aby si niekto uctil ich pamiatku – aj keď sú to cudzí ľudia.

Veľmi rada sa po večeroch aj s kamarátmi prechádzam po cintoríne. Nie preto, že by sme mali v pláne niekoho vystrašiť či robiť neplechu, ale preto, že v noci sú hroby také krásne ako nikdy. Toľko horiacich sviec pre ľudí, ktorých sme milovali, v iný deň snád nikde nevidíte. Pripomína mi to často srdce, ktoré je rozpálené láskou, šťastím a radosťou. Áno, oheň je nebezpečný a dokáže narobiť škodu, no v tento deň si to ani nedovolí. Nedokáže pokaziť niečo také krásne, nie v tento deň. Som rada, že aspoň raz do roka môžem vidieť takú krásu na vlastné oči.

Majka

Imatrikulácie 2014

alebo

Aké to bolo v štýle retro

Dobre známe príslovie: Čo je staré, je dobré, potvrdili 14. novembra aj naši spolužiaci, ktorí blížiaci sa Deň študentov oslávili usporiadaním imatrikulácie pre našich prvákov a pritom sa inšpirovali „rokmi dávno minulými“.

Tento deň bol výnimočný, pretože ešte pred imatrikuláciami si žiaci zmerali sily v športovom záporení.

Spoločný program pokračoval imatrikuláciami žiakov prvého ročníka. Starší spolužiaci si pre nováčikov pripravili nielen kultúrny program v retro-štýle, ale aj „ťažké a nesmierne zákerné“ úlohy, ktoré museli chudáci prváci ☺ splniť, ak chceli byť

slávnostne imatrikulovaní. A tak sme mohli vidieť aj to, ako naši žiaci tancujú, spievajú (alebo sa o to aspoň pokúšajú), ale aj to, ako dokážu „spakat“ či „zdlávit“ palacinky. Na súťaže bola potrebná aj dávka odvahy a zmysel pre humor. Niektorí to zvládli s úsmevom a nadhľadom, iní so zamračenou tvárou - a keďže byť namrzený sa neopláca, na neúspešných čakal trest. Dievčatá i chlapci dokázali pripraviť zaujímavú akciu, ktorá sa po slávnostnej prísahe vernosti škole skončila spoločným vystúpením všetkých zúčastnených. (Lu)

Plusy a mínusy života študentského

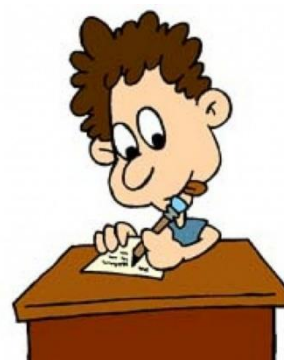
alebo Čo nás trápi a teší?

Naše „bezplatné“ školstvo

Veľmi som sa potešil, keď som sa dozvedel o výchovnom koncerte, ktorý sa mal uskutočniť v našej jedálni. Hneď som sa spýtal pani profesorky, koľko budeme musieť zaplatiť a povedala, že všetko to uhradí škola.

Bol som rád, lebo študentovi je každé euro navyše dobré. Táto udalosť ma vedie k zamysleniu, ako by to malo podľa mňa byť. V zákone sa píše, že každý ma právo na vzdelanie, lenže toto právo ma dve strany mince a to: áno, každý má právo chodiť do školy a mať vzdelanie, lenže nie je to zadarmo! Aj keď za samotné štúdium neplatíme (samozrejme, pokiaľ nenavštevujete súkromnú školu), ale čo sa týka pomôcok, odborných kníh a všetkého, čo potrebujeme, aby sme zmaturovali, sú to dosť veľké finančné položky. A to nehovorím o cestovnom, ktoré študentovi tiež nikto neprepláca. A čo z toho vyplýva? Nuž, dnes je luxus chodiť do školy. Študent, ktorý má rodičov, čo sa o neho postarajú, aby mohol v poriadku doštudovať, môže hovoriť o veľkom šťastí. Dnes je na Slovensku mnoho mladých, čo by chceli študovať, ale nemôžu, lebo im to finančná situácia nedovolí.

Snáď sa v budúcnosti
táto situácia zmení...

Maťo

Veľtrh cvičných firiem

alebo

Ako bolo na exkurzii

So školou sme sa v utorok, 25. novembra 2014, vybrali na exkurziu do Bratislavy, do Národného tenisového centra, kde sa konal každoročný Medzinárodný veľtrh cvičných firiem.

Keď sme prišli na miesto, bolo tam veľmi veľa ľudí a najmä študentov, ktorí v pripravených stánkoch prezentovali činnosť svojej cvičnej firmy. Neostávalo nám iné, len sa rozbehnúť po obrovskom výstaviisku a pokúsiť sa uvidieť a vnímať čo najviac podnetných nápadov.

Takýmto netradičným spôsobom sme sa oboznamovali aj s tým, ako raz budeme v našej profesii pracovať aj my. Možno práve preto mňa a moju spolužiačku Klaudiu ako prvý upútal stánek cvičnej firmy – cestovateľskej kancelárie, ktorá nás zaujala reklamným heslom: Sprievodca tatranskými zážitkami vo Vysokých Tatrách. Tam sme si fiktívne kúpili dovolenku a zamestnanci – študenti nám dávali doklady o kúpe. Mohli sme si kúpiť aj let balónom,

v stánku mali aj informácie o všelijakých podujatiach, napríklad Otvor svoje srdce, Kostoly v Poprade, atď. Potom sme zavítali do športového obchodu, ktorý, mimochodom, patril cvičnej firme štvrtákov z našej školy. Tam ponúkali sortiment športového oblečenia – futbalové potreby, dresy, lopty, korčule, hokejky, chrániče, hokejovú výstroj a mnohé iné.

Navštívili sme aj ďalšie stánky, napr. Sezónne ovocie v BIO kvalite, Healthy body and mind s. r. o. (zaujalo nás najmä heslo: V zdravom tele žiť je skvele), CF Detičkovo s. r. o. („Pre deti zábava, pre rodičov relax“ ...to sa dobre počúva, však, mamičky a oteckovia ☺), či mnohé iné a všade sme videli niečo zaujímavé.

Mohli sme si aj zakúpiť nejaký tovar, aj niečo vyhrať. Ja som vyhrala kyticu ruží a dva malé črepníky, v ktorých je už zemina i semienko, aby v nich mohol vyrásť krásny kvet. Jeden črepníček som darovala pani majsterke, lebo ju mám veľmi rada. Na veľtrhu nám bolo fantasticky, a preto by sme chceli ísť aj nabudúce ..

Izabela Farkašová

Na veľtrhu cvičných firiem sa prezentovali aj naši štvrtáci z odboru škola podnikania pod vedením našich skvelých pani profesoriek. Čo poviete, však sú zlatí? ☺

MATURITA

Maturita sa pomaly blíži k nám,
rešpekt pred ňou mám,
ale tiež radosť prežívam.
Je čas stužkových slávností –
a na nich veľa hostí,
a až teraz si uvedomí každý,
že táto udalosť
im zostane v srdci navždy.

Po rokoch je tu ten čas,
keď si k zelenému stolu,
sadne každý z nás.
Maturita – to je vám ťažká misia,
ale dúfam, že budeme spokojní a šťastní –
my, aj maturitná komisia...

Dragan

Všetko tak letelo...

alebo
Ach, tá naša stužková!

7. novembra 2014 sa v priestoroch našej školy na Kysuckej ulici konala udalosť významná pre učiteľov, rodičov, ale najmä pre žiakov 4. E triedy - stužková slávnosť.

O siedmej hodine sme my, študenti, pri vchode vítali hostí, aby sme ich následne mohli odprevadiť a usadiť ich na miesta, odkiaľ mohli sledovať celé dianie večera. Stužková slávnosť sa začala slávnostným príchodom žiakov, tak, aby ich každý z prítomných videl. Nasledovali príhovory rodičom a učiteľom, ktoré predniesli spolužiaci.

Ako býva dlhoročnou tradíciou stužkových slávností, žiaci si zaspievali študentskú hymnu Gaudeamus Igitur. Neskôr prišlo na rad ošerpovanie triednej pani profesorky a pani riaditeľky a odovzdávanie stužiek, ktoré žiakom „pripínala na hrud“ triedna pani profesorka.

Tak ako sa na stužkovej slávnosti patrí, po ostužkovaní prišiel na rad tanec s rodičmi a učiteľmi. Tanec všetci úspešne zvládli bez pádu aj napriek tomu, že nám zo sály na chvíľu „ušla“ elektrina.

Po slávnostnej večeri nasledoval program, ktorý si pripravili žiaci pre svojich hostí. Ešte predtým, ako sa žiaci mohli predviesť, si pre všetkých prítomných prichystali tombolu a v tej mohol každý vyhrať, ak si zakúpil tombolový lístok.

Program sa začínal televíznymi novinami, pokračoval upravenou verziou Popolušky, reklamou na hranolky, neskôr nasledovalo pánske Let's Dance, ktoré komentovali slečny v porote. Záverečným číslom programu a čerešničkou na torte bola naša obľúbená skupina Los Strunkos.

Po ukončení programu nasledovala voľná zábava. Presne vo chvíli, keď odbila polnoc a zhasli všetky svetlá, nasledoval sviečkový pochod, pri ktorom žiaci vytvorili zo svojich sviečok označenie našej triedy – 4.E.

Zábava pokračovala v plnom prúde do skorého rána. Bol to večer, na ktorý sa nezabúda.

Len raz za život...

alebo
Aké bolo naše stužkovanie

Naše stužkovanie sa uskutočnilo 14. novembra 2014. Bol to deň ako každý iný, len pre nás bol výnimočný.

Napriek tomu, že sme došli do školy ako vždy na 7:30, bolo to všetko také zvláštne. My baby sme prišli v teplákoch a čakali sme na vrátnici ostatných spolužiakov. Chlapci prišli už slušne „nahodení“ v oblekoch.

My dievčatá sme sa chystali v triede. Natačali sme si vlasy, maľovali sme sa a obliekali do krásnych šiat. Na chvíľu sme sa cítili ako dospelé ženy a dámy.

Kým sme sa nachystali, bolo asi desať hodín. Potom sme čakali v triede a učili sa ekonomiku s našou milou pani riaditeľkou. Štvrtá hodina sa skončila a my všetci sme spolu čakali na triednu. Keď prišla, podporila nás, aby sme zbytočne nepodľahli stresu.

O 12:00 sme išli do zasadačky a tam to všetko začalo. Mali sme prichystané stužky na krásnom vankúšiku.

Prišla tam pani riaditeľka Hrubanová a naša pani triedna Rarbovská. Začali nás postupne volať k sebe a stužkovať nás. Pridali aj zopár slov, ktoré nás zahriali pri srdiečku a zároveň nám dodali silu pripravovať sa na naše maturity.

Po skončení sme išli všetci do reštaurácie Siesta. Tam sme mali pripravený stôl a náš spoločný obed.

Po slávnostnom obede sme sa rozprávali, až kým sa naše cesty nerozišli a každý išiel domov. Aj napriek tomu, že sme nemali klasickú stužkovú, bol to pre nás pekný a ohromný zážitok. Teraz sa už len chystáme na maturitu a dúfame, že nám dobre dopadne a všetci zmaturujeme... ©

Zuzka a Helenka

Vtipný kútik

Počula som, že Váš syn študuje na univerzite. Čo z neho bude, keď skončí?
- Obávam sa, že dôchodca.

Pani učiteľka vysvetľuje v triede:
- Hovoríme, že krava sa otelila, mačka sa okotila. Povie niekto ďalší príklad?
Móricko sa hlási:
- Prosím, žralok sa ožral.

Pani učiteľka príde do triedy na prírodovedu a vyvolá Janka:
- Janko, povedz mi, aký oceán poznáš?
Janko je ticho a pani učiteľka o minútu povie:
- Máš pravdu, Tichý oceán.

Pred školou stojí Janko a plače. Príde k nemu pani učiteľka a pýta sa, prečo narieka.
- Pretože pred chvíľou išiel do školy pán riaditeľ, spadol na ľade a zlomil si nohu.
- No tak neplač, on sa čoskoro uzdraví.
- Ja viem, ale všetci chlapci z našej triedy to videli, iba ja nie.

Pani učiteľka hovorí žiakom na začiatku školského roku:

- Za každé sprosté slovo si dáte do pokladničky kamienok.

Na konci školského roku sa pýta učiteľka Aničky:

- Koľko máš kamienkov?

- Ani jeden!

Ďalej sa pýta Petrička:

- A ty?

- Tri.

- No musíš sa zlepšiť!

Móricka meškal na hodinu, tak sa ho pani učiteľka hneď vo dverách pýta a on jej na to:

- Uhnite, veziem štrk!

Janko sa vráti zo školy a vraví mamičke:

- Mami, zasa som dostal guľu!

- Čože??? A začo ?

- Pani učiteľka na jednej strane prs mala nápis Alenka, a ja som sa jej opýtal, ako sa volá tá druhá koza.

V škole sa rozprávajú dvaja prváčikovia:

- Ešte 56 rokov a ideme do dôchodku.

To podstatné...

A opäť prežívame advent, čas príprav na najkrajšie obdobie v roku. Blížia sa vianočné sviatky, čochvíľa budeme zdobiť stromčeky ligotavými ozdobami. Ale ony vlastne nie sú to podstatné, čo robí Vianoce takým výnimočným. To podstatné nie je ani mať doma živý stromček, ani mať doma vo vani živého kapra. To podstatné je, myslím si, mať živý domov.

Ak vyslovíme slovo domov, znie nám úplne obyčajne. Denne ho používame niekoľkokrát bez toho, aby sme sa nad ním pozastavili. Čo nám však napadne, ak sa nad ním zamyslíme hlbšie?

Pre mňa je to miesto, kam sa neustále vraciam. Vyvoláva vo mne pocit istoty, bezpečia, pohody a pokoja. Pri prvom premýšľaní o domove si predstavím svoju izbu, ktorá mi poskytuje dostatok súkromia. Domov sú však aj spoločné miestnosti, v ktorých sa všetci doma stretávame. Či je to už kuchyňa alebo obývačka. Tu sa delíme o svoje každodenné radosti aj starosti, ktoré patria k neoddeliteľnej súčasťi môjho života. Domovom je hlavne moja rodina, ktorá ma vždy podrží a podá mi pomocnú ruku.

Domov vzniká dlhý čas, nevytvára sa zo dňa na deň, ale niekoľko rokov. A predsa nikdy nebude úplne hotový, stále sa budú vytvárať nové situácie, ktoré budú prispievať k jeho tvorbe. Neznamená pre mňa iba strechu nad hlavou, ale aj oporu, ktorú nachádzam vo svojej rodine.

Mnoho ľudí sa v čase svojej dospelosti odsťahuje do iného mesta. Ale počas svojho života sa domov určite vráti. Veď ho tu predsa viaže buď rodina alebo len ten priestor.

Človek by si mal domov predstavovať ako neoddeliteľnú súčasť svojho života alebo útočisko, ktoré ho vždy privíta s otvorenou náručou. Prichýli ho v ťažkých chvíľach a poskytne mu ochranu.

Práve domov je miestom, ktoré mi pomáha na to zlé v živote zabudnúť a tešiť sa z toho pekného.

Paťo

Labyrint pre vás pripravili:

Prispievatelia: Dragan Baksa
Patrik Bolek
Jarka Rigová
Majka Krištofiková
Jula
Kika
Izabela Farkašová
Maťo Várady
Ad'a a Saška
Zuzka a Helenka

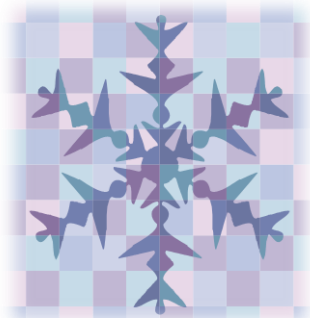
Chceš dokázať, že to zvládneš?
Chceš zrealizovať svoj nápad?
Chceš sa zapojiť do činnosti
redakčnej rady nášho časopisu?
Tak sa ozvi !!!

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Mária Sebíňová

Vianočné pranie

*Prajem si, aby na Vianoce nikto nebol sám,
aby všetci cítili lásku, ktorú nám Boh dal
aby aj v chudobnom dome zavládol pokoj,
a nie iba v ňom, ale aj všade navôkol....*

*Prajem si, aby vo svete neboli hádky,
ale aj vo všedný deň, nielen keď sú sviatky,
aby ľudia prestali byť iba sami so sebou,
a aby viac cítili vôkol seba nebo.*

Dragan

